

Lieve gemeente,

We kijken voor de laatste keer in deze serie naar aanbidding. Het gaat dan vooral om de kracht van aanbidding.

Sommige mensen denken dat aanbidding is voor blijde mensen, je moet je karakter mee hebben om God groot te maken. Of de omstandigheden moeten dan vooral meezitten. Je hebt iets te vieren; je hebt een prijs gewonnen; onverwachts toch een voldoende voor je repetitie. Dan ga je zingen.

Dat kan! Maar in de Bijbel hebben we heel wat voorbeelden van mensen die zingen als het hen tegenzit; als ze in de put zitten; in beroerde omstandigheden; in de crisis van hun leven. Juist dan blijkt er een enorme kracht te zitten in het noemen van Gods naam, bidden en zingen. Die naam is dan absoluut bijzonder, van geweldige kracht, inspirerend en aansporend.

De Bijbel zegt dat zo: Gods naam is *heilig*, bijzonder en apart. Het noemen van Gods naam maakt je rijk, rijker dan het winnen van de hoofdprijs. Het geeft je innerlijke kracht, meer kracht dan je elkaar kan toewensen of verwerven met een cursus. Het verbindt je met anderen die Gods naam groot maken. En dat is gemeente – zijn!

Het thema is: Heilig is Uw naam, o God.

- 1) *Mijn kracht in het aanbidden van God.*
- 2) *De onderdelen van aanbidding.*
- 3) *De sleutel.*

1) *Mijn kracht in het aanbidden van God.*

Heel wat psalmen in de NBG hebben 2 opschriften, bijv. psalm 63 heeft meegekregen van de vertalers: 'mijn ziel dorst naar God'. De NBV doet dan veel minder. Bij de Psalmen hebben de vertalers geen opschrift. Dat is ook veel beter, want veel Psalmen hebben al een opschrift: - voor de koorleider, een Psalm van David
- een gebed van David
- een pelgrimslied, enz.

Soms geven de opschriften een situatietekening weer, zoals in Psalm 63: 'een Psalm van David, toen hij in de woestijn van Juda was'. Deze woestijn ligt onder Jeruzalem, omgeven aan de ene kant door het bergland van Juda, midden in Israël en aan de andere kant door de Dode Zee. Het is een dor en droog gebied, met hier en daar wat struiken. Maar dit opschrift zegt ons meer dan een vermelding dat David daar op enig moment verbleef (met bijzonder verlof, midlife – crisis). David verbleef nl. in deze woestijn op een specifiek moment in zijn leven. Dat was de tijd dat hij werd achtervolgd door zijn zoon Absalom (Psalm: men staat hem naar het leven). Absalom was een begaafde jongen, maar hij was vreselijk trots en kwaad geworden. Hij laat zijn leven bepalen door zijn driften en besluit op enig moment zijn vader van de troon te stoten en zelf koning te worden. David hoort dat en vlucht de woestijn in samen met zijn getrouwen. Tijdens deze tocht is David vreselijk down en ontmoedigd. 'Dat Absalom zo doet, zo zegt hij, is mijn

schuld. Ik ben geen goede vader voor hem geweest! Heel de affaire met Batseba is desastreus voor mijn gezin geweest’.

Straks zegt hij tegen zijn legeraanvoerder: ‘spaar de jongen a.u.b.’.

En heel de situatie knaagt ook aan zijn eigen leven, zijn zelfvertrouwen, zijn positie. Hij is weliswaar niet koning af, maar als je zoon koning wil worden in jouw plaats, dan ben je er dicht bij. In die tijd kon je niet het vliegtuig nemen naar een buitengebied. David wist van de jaloezie en kwaadwilligheid van zijn zoon. Hij is er vreselijk aan toe. Hij heeft van binnen geen enkele kracht meer. Hij weet niet wat hij wil, wat hij moet. Hij voelt zich net zo dor en droog als het land om hem heen, wat dood gaat van droogte.

Voor ons:

Maar, aan het einde van dit lied heeft David zijn kracht hervonden. Zegt hij: ‘de koning zal zich in God verheugen’. Hij zegt niet: ‘ik’, nee: ‘de koning’; hij heeft zichzelf hervonden als koning, in zijn positie voor God. Hij ervaart een nieuwe roeping, taak en verantwoordelijkheid. Hij mag gaan voor God, in de glorie van God.

David prijst zich gelukkig met de trouw van God: ‘wie Hem trouw zweert, prijst zich gelukkig’ (NBV). Hij ziet het dan weer helemaal zitten. Hij gaat plannen maken, zo blijkt uit 2 Samuel 16 en 17. Hij kan weer iets voor anderen betekenen.

Hoe is dit gebeurd? Waar komt deze verandering door?

Het antwoord is: **aanbidding**. Hoe gaat dat?

David gaat naar God, vraagt God in zijn leven in te grijpen. David zegt: ‘God, ik wil dat U de kracht van mijn hart bent en de schoonheid van mijn leven. Ik verlang naar U! Ik zit enorm verlegen om U! Ik hunker naar U!’

En hierdoor gaat hij anders naar de wereld kijken en naar zichzelf. Hierdoor komt God *meer en meer* in het centrum van zijn leven, komt God scherp voor zijn gedachten, krijgt God body in zijn leven en vat op zijn bestaan.

Nog eens: waar komt deze verandering in Davids leven door? Door **aanbidding!**

Er is iets in het centrum van ons leven. Wat ons leven bepaalt. Soms ‘iemand’ als we verliefd zijn, maar meestal iets. En hoe weet je wat dat is? Stel je een paar vragen:

- Waar denk je over in je fantasie?
- Waarin vind je een uitweg in je leven als het spannend is?
- Wat wil je meenemen als je naar een onbewoond eiland zou gaan?
- Wat is zo belangrijk, dat als je het mist, je in de stress schiet?

Iedereen heeft iets, waarvan geldt: als ik het niet heb, ben ik niets.

- Wat je verzadigt, bevredigt.
- Waar je naar verlangt.
- Waar je bereid bent geregeld voor te dokken.
- Wat zoet is, fijn, betekenisvol, lief.

Het maakt wie je bent, het is het hart van je identiteit, je leven.

Nu, als dat **Gods liefde** is, dan heb je het *geheim* van geluk ontdekt, de kracht waar je van opknapt, moed voor morgen en meer, een doel dat blijvend inspireert.

Als dat *niet zo* is, blijf je zoeken naar vervulling, naar succes, naar harmonie en stabiliteit.

Want het geheim van Gods liefde is God zelf. * Door Zijn alomtegenwoordigheid geeft Hij voortdurende garantie*.

Hij weet alles en geeft de meest passende gedachten en gevoelens. En Gods goedheid en liefde zijn zo magnifiek. Als wij tot God komen en zeggen: 'God, ik weet niet waar ik het zoeken moet, ik zoek het bij U!' Dan legt Hij zijn hand op ons. Als wij zeggen: 'God, ik kan mij niet veranderen, verandert U mij!' Dan komt er iets in je van *buiten* jezelf: Gods genade! Dan komt er iemand van *buiten* jezelf in je: de Heilige Geest, dankzij het werk van Jezus Christus. Geweldig! Kent u / ken jij dat?

2. De onderdelen van aanbidding.

- Als iemand van u zegt: ja, dat wil ik! Ik wil God in het centrum van mijn leven. Maar hoe komt het zover? Nu, dan geeft deze Psalm ons een routekaart.

- Of wanneer je zegt: 'ik kende de kracht van aanbidding, maar iets anders heeft God van zijn plaats verdrongen. Het moet anders, maar hoe?'

- Voor ons allemaal: hoe wordt vers 4 waar? Gods liefde, want zo kun je het woord 'chesed', vers 4, in de NBG vertaald met 'goedertierenheid' weergeven, hoe beleef je dit, aanbid je die, ontvang je die?

Psalm 63 geeft ons 3 delen, 3 stappen, nl.:

- a) *Inventariseer* wie God voor je is, vers 2-3, 7-8.
- b) *Waardeer* dit (welke waarde hecht je eraan?), vers 4.
- c) *Geef weer* wat die bij je teweegbrengt, vers 5-6.

a) *Inventariseer.*

Als een man tegen een vrouw zegt: 'ik houd van jou!' Dan kan hij de vraag: 'waarom?' verwachten. 'Ik vind je geweldig!' 'Waarom?' Liefde is gek op details. Noem ze, al weet je ze niet allemaal te noemen: liefde is niet tevreden met clichés.

Zo ook in onze relatie met God. God is voor ons de belangrijkste! Waarom?

David geeft ons voorbeelden in deze psalm. Hij zegt: U bent mijn God, U zoek ik, ik hunker naar U, in Uw heiligdom zag ik U! U verzadigt me, U helpt me, U beschermt me.

Geef weer wat God voor u, voor jou betekent! Ik heb dit gedaan met het rust tijdens onze 'kick-off', de avond waarin we officieel van start gingen en hebben beloofd om ons 100% in te zetten en te willen groeien in God.

Er kwam een mooi lijstje uit:

Hij is mijn toevlucht.

Hij is als mijn wegwacht.

Hij is ontzagwekkend groot en liefdevol dichtbij.

Hij is goedheid en rustpunt.

Hij is een luisterend oor en leidende hand.

Hij is mijn Vader.

Hij laat niet los wat zijn hand begon.
Hij is de Trooster.
Hij is de Sterke Rots.
Hij is mijn levensweg.

Wie is God voor u, voor jou?

- Muurpapier: schrijf op!
- Van anderen gebruiken.

b) Waardeer dit.

Waarderen is iets op waarde schatten. Dat is moeilijk. Je hebt wel van die beurzen waar je boeken of schilderijen kunt laten waarderen.

- De één denkt dat een boek *niets* waard is en dat blijkt verrassend anders.
- De ander meent een *zeer kostbaar* schilderij te bezitten, maar het blijkt namaak.

Waarderen.

Genieten van de aanwezigheid van je man en vrouw, je kinderen, waardeer je veelal te weinig als je niet weet van: het kan anders, of ziet van dwaze vaders die huilen om hun kind te zien; of een treuren om een overleden partner: al zag ik hem of haar nog maar 1 keer!.

God waarderen. Gods aanwezigheid waarderen. Gods liefde, kracht, genade waarderen. David gaat dat doen in de woestijn van Juda. Hij heeft de tijd: geen regeringszaken, geen brieven, geen ceremonies, geen feesten.

Ja, wie is God voor mij?

Broer, zus, wie is God voor u?

Voor mijzelf: wie is God voor mij?

De conclusie van David is: U! God, Uw liefde God, is meer dan het leven. Het gaat er bovenuit. God, U bent groot, genadig voor mij!

Amazing grace!

Geweldig God.

David gaat aanbidden. Heilig is Uw naam, o God. Ik zie het! Ik waardeer het!

c) Geef weer.

David houdt dit alles niet voor zichzelf. Hij maakt het publiek Een gedicht, een lied, een gebed.

'Ik ga U prijzen God', zegt hij in vers 5. En dat deed David, niet alleen hier, uitbundig looft hij God.

Hij heft zijn handen omhoog, vers 5. Het leeft in hem om God groot te maken en strekt zich naar God uit, niet omdat het moet, maar omdat het in hem leeft.

Kijk, als je het alleen in de kerk doet, en niet thuis of als je alleen bent, je handen tot God uitstrekt, dan is het niet echt.

Maar als we ons onprettig voelen als een ander de handen opheft, zich tot God uitstrekt, dan is er ook iets mis met ons.

Wie is God dan voor ons op dat moment? Niet die ander naast ons, of iets verderop in de kerk, maar God!

Hoe geef ik weer wie God in mijn leven is?

Hoe waardeer ik dat?

Wat inventariseer ik?

3) *De sleutel tot aanbidding.*

Een sleutel opent deuren die anders dicht bleven. Berucht was vroeger het dichtgooien van het portier van je auto, terwijl de sleutel nog in het contact zat.

De sleutel tot aanbidding heet Jezus Christus. Het woord 'chesed', 'liefde',

'goedertierenheid' betekent eigenlijk zoets als loyaliteit.

God was en is en blijft loyaal aan ons dank zij, in de persoon van Jezus Christus.

Jezus Christus was de koning die de wildernis inging en er niet levend uitkwam. Aan het kruis zie je wat liefde is.

Broers, zussen: heilig is zijn naam!

Denk aan Hem, aanbid Hem! Neem tijd om Hem te waarderen, geef dat weer in een lied, gebed en gesprek.

Dat is LEVEN. Meer dan leven!

Dat is God dienen.

Amen.